Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 06 October 2014 22:56 - Last Updated Monday, 06 October 2014 23:06

1971 ஆவணி 31இல் பிறந்த நிர்மலதா என்கிற ஓரு பெண்ணின் மரணம், செப்டெம்பர் 10, 2014இல் நிகழ்ந்தது. எல்லோர் வரையிலும் நாள்தோறும் யுத்தங்களினாலும், படுகொலையாலும், நோயினாலும் சம்பவிக்கும் லட்சோப லட்சம் மரணங்கள்;போல் இதுவும் ஒன்றாயினும், அவளது தந்தைக்கு அது அவனது சொந்த மரணமபோல் சுயத்தின் இழப்பாயிற்று.தாய் தந்தையர், கணவன் மனைவி, சகோதரங்கள், மலேும் நெருங்கிய உறவினர்கள், நண்பர்களிடயைகே□ட இவ்வளவு பாதிப்போடு ஓரு மரணம் நிகழ்ந்திருக்க முடியும். அன்பினது ஆழமான வரே□ன்றல் என்பதிலிருந்து இந்தப் பாதிப்பு க□டியும் கூறைந்துமாய் விளகைிறது. ஓரு நெருங்கிய உறவின் மரணத்தில் கண்ணீ ரே சிந்தாமல், ஓரு வாய்ச் சொல் அரற்றிப் பூலம்பாமல் நொருங்கிப்போனவர்கள் இருக்கிறார்கள். போலவே, அழுது விழுந்து பூரண்டு கதறிய பின், சுடலையிலிருந்து அல்லது மின்தகன ‘தோட்ட’த்தினின்று திரும்பிய நாளின் பொழுது விடிந்ததிலிருந்து காதலும் காமமும் இலளெகீ கத் தடேல்களுமாய் பிரிவுகளை மறந்துபோனவர்களும் நிறயைவே யதார்த்தத்தில் உண்டு. தந்தையானவன் உடைந்து நொறுங்கியது பறெ்ற மகளனெ்ற பாசத்தில் மட்டும் உரிவானதில்லை. தான் தவறவிட்ட அடவைுகளை அவளே தன் சுயபலத்தில் நிறவைறே்றிக்கொண்டிருந்தாள் என்பதனாலுமாகும்.

2014 செப்டெம்பர் 10இல் நிகழ்ந்த நிர்மலதாவின் மரணம் ஓருவகயைில் மும்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னரே விளைந்திருந்ததனெ்ற ஓரு சரீ ர சாஸ்திர நியதியிருக்கிறது. சாதாரண காய்ச்சலில் தொடங்கிய வருத்தம் கடுமையாகி யாழ் பொதுமருத்துவ மனயைில் கிடந்தபோது, இரண்டு ஓட்டகைள் (Holes in the heart) இருதயத்தின் அறகை் கதவுகளில் இருப்பதால் அவசர சத்திர சிகிச்சகை்கு மருத்துவர் பரிந்துரைத்தபோது, இருதய அறுவசை் சிகிச்சயைில் அப□ர்வமாகவே வறெ்றிகளகை் கண்டிருந்த யாழ்

Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 06 October 2014 22:56 - Last Updated Monday, 06 October 2014 23:06

மரணத்தாவமனயைில் அதை நிறவைறேற்ற பறெ்றாேர் தயங்க, இறாதியில் மரணந்தாம□லமாகவே காணமாக்க மாயனற்தில், காழந்தயைின் மரணத்தின்மீ தான வறெ்றி அப□ர்வமாகச் சாத்தியமாயிற்றா. அந்த ஆறா அல்லதா ஏழா வயதிலிராந்தா அவ்வப்பாேதான ஓரா பாேராட்டத்தாடனயேே அவளதா வாழ்வா தாொடர்ந்தாகொண்டிராந்ததா. மரணத்தின் ச□தாகளையைெல்லாம் அடக்கி மடியில் கட்டி வதை்தாக் கொண்டாதான் பராவமடநை்த பின் அவள் திராமணமாம் சயெ்தாள். இராசார் பறெ்றாேரின் சம்மதத்தாடனனெினாம் அதா காதல் திராமணம்தான். அவளதா உடல்நிலை காரணமாகவே சம்மதமளிக்க அவள் தந்தை தயங்கிக்கொண்டிராந்தான். தன் வாழ்வின் தவிர்க்க மாடியாத அந்தத் தவேயையைொட்டிய அவளதா கஞெ்சாதல் அவன் மனத்தை இறாதியாக மாற்றியதா. தன் பறெ்றாேராடனனோம் அவள் தன் காதலை பாேராடி வனெ்ற தராணம் அதா.

சில ஆண்டாகளாயின அளவில், அவள் தந்தை கனடாவாக்கா வதிவிடவாரிமை பறெ்றா தமிழகத்திலிராந்தா சனெ்றாசரே்ந்தான். மலோம் ஓரிரா ஆண்டாகளாயின. நிர்மலா கர்ப்பம் தரித்தாள். சந்தாேஷமான விடயமாகவே இராந்திரா்பினாம் அத்தந்தைக்கா உள்மனத்தில் ஓர் அச்ச உறாத்தல். பறோ காலத்தாக்கா சாமாராய் ஓரா மாதம் இராந்தவளவில் நிர்மலாவாக்கா வயிற்றா வலியாம் இதய வலியாம் சரே்ந்தே ஏற்பட்டன. உடனடியாக சனெ்னை மகப்பறெ்றா மராத்தாவமனயைில் அவள் சரே்க்கப்பட்டாள். சயெ்தியறிந்தா தாடித்தாப்பாேன அத் தந்தை தமிழ்நாட்டில் தனக்காத் தரிந்த நண்பர்களையைெல்லாம் தாொடர்பாகொண்டா நிலமைை தளெிய சகல மாயற்சிகளாம் சயெ்தான். அவனதா நண்பர் ஓராவர் ம□லம் ஏற்கனவே அறிமாகமாகியிராந்த மராத்தாவப் பராேசிரியர் செ.நெ.தயெ்வநாயகத்தின் உதவியினால், மகப்பறே்றா மராத்தாவமனபை் பாொறாப்பா வதை்தியர் தாொடர்பா கொள்ளப்பட்டா ஆகக்□டாதலான கவனிப்பாக்கான மாயற்சிகள் சயெ்யப்பட்டன.

பின்னதாக மகளாடன் தாொடர்பாகொண்ட அவளின் தந்தை உடல்நல விசாரிப்பின் பின் வதை்தியர் என்ன சாொன்னார் எனக் கடே்டபாேதா, அவனாக்காத் தரியெவந்ததா, வதை்தியர் கடே்ட மாதல் களே்வியே, ‘உங்களாக்கா இதய வராத்தம் இராப்பதா தரிந்தாம் உங்களதா பறெ்றாேர் எவ்வாறா உங்களதை் திராமணம்சயெ்ய அனாமதித்தார்கள்?’ என்பதாக இராந்ததாய். நிர்மலாவாக்கா இதய வலி அதிகமானால் காழந்தயைெ சத்திர சிகிச்சமை□லம் வளெியே எடாக்கிறதாக ஓரா வல்லாநர்க் காழா வதை்தியர்களின் திட்டமிராந்ததா. அதை அறிந்தபாேதா அவள் மராத்தாவர்களாக்காச் சாொன்ன ஓரே வார்த்தை: ‘என்னால் சாகப் பிரசவம் சயெ்யமாடியாம்’. அந்த மாடிவா அவளதா கையிலில்லையைெனெ்றாலாம் அதா அதிர்ச்சியாகவிராந்ததாம் வதை்தியர்களாக்கா. அதா அவள் தந்தைக்காம்தான். எப்படியாே இதயவலி மலோம் அதிகமாகாமல், வயிற்றாநாேயாம் அடங்கி அவளாக்காச் சாகப்பிரசவமாயிற்றா. காலம் பார்த்திராக்க நாள்கள் நகர்ந்தன. நான்கா, ஐந்தா ஆண்டாகளாமாயின. நிர்மலாவாக்கா இதய சத்திர சிகிச்சை நடந்ததா. அந்த 2005ஆம் ஆண்டிலிராந்தா மதொமதொவாக அவள் தறேித்தான் வந்தாள். உடம்பாம் ஓரா ப□ரிப்பில்பாேல் பாொலிந்தாவந்ததா. அவளாக்கா இதய சத்திர சிகிச்சை நடந்ததனெ்பதே எல்லாராக்காம், அவளாட்பட, நினவைிலிராந்தா அகன்றபோேனதா.

Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 06 October 2014 22:56 - Last Updated Monday, 06 October 2014 23:06

தனக்கு இன்னவின்ன நூல்களை யார்மூலமாகவாவது வாங்கிவித்து அனுப்பிவையென தந்தை இ-கடிதம் அனுப்பூவான். அனுப்பூகிறனேனென்ற பதிலை அனுப்பிவிட்டு எல்லாவற்றையும் அவளதோன் சயெ்வாள். நூல் விற்பனை நிலையைங்கள், பதிப்பகங்கள் யாவும் அவள் வீ ட்டு மூற்றங்களாயின. அவளது தந்தை தவேகாந்தனை நரேிலோ, பயெர்மூலமாகவோ அவர்கள் அறிந்திருந்தவகையில் அந்த சௌஜன்யம்; சாத்தியமாயிற்று. கடேட்ட நூல்களோடு பூதிதாக வந்திருக்கும் அதே தரத்திலான அவன் கடேட்பிராத நூல்களும் அவ்வப்போது வரும்போது, அவளது தந்தைக்கு வியப்பு மவேும். கூர் கனடா கலை இலக்கியத் தொகுப்பு ஆரம்பித்த காலத்தில் 2008க்கான அதன் முதல் இதழை மித்ர பதிப்பகம் அச்சாக்கிக் கொடுத்தது. இரண்டாவதன் அச்சாக்கத்தை வடலி பதிப்பகம் நிறவைறேற்றியது. அத்தனையிலும் அவளது பங்களிப்பு கணிசமாகவிருந்தது. மூன்றாவது இதழுக்கான வலேை பொருள்வயின் காரணமாய் தாமதமாக, ஓரு சனியினதோ ஞாயிற்றினதோ காலயைில் அவளது தந்தை கனடாவிலிருந்து தொலதை் தொடர்பு கொண்டபோது, 'கூர் அடிக்காததுக்கு உண்மயைில பணப் பிரச்சினதைான் காரணமோ?' என ஓருசமயத்தில் வினவினாள். அதற்கு அவள் தந்தை, 'அதுதான். வறேெென்ன பிரச்சினை' என்றான். பின்வந்த சமயங்களிலெல்லாம் அவன் நினதை்து நினதை்து இறும்பூதடநை்த வாசகத்தை அப்போது அவள் சொன்னாள்: 'ஏலுமான காசை அனுப்பூங்கோ, அப்பா. நான் அதுக்கூள்ளயே எல்லாத்தயும் மூடிச்சூத் தாறன்.'

'எப்பிடியணெை?'

'ஏலுமப்பா. நாங்கள் எல்லா வலேையைளயும் பிறசிலை கூடுக்காமல் ரபை்பிங், லே அவுட்டுகளை அங்கங்க சயெ்விச்சிட்டு, நாங்களே பபே்பரயைும் வாங்கி பிறசில கூடுத்து, தரிஞ்ச பணை்டர் ஓராள் இருக்கிறார், அவரபை் பிடிச்சு பணை்டிங்கயைும் சயெ்திட்டா, கொஞ்சம் கூடக் கூறயை வந்தாலும், மூந்தி மூடிஞ்ச பாதிக் காசில இப்ப மூடிச்சிடலாம்.'

அவளே லே அவுட் சயெ்து, அவளே படங்களும் தரே்வுசயெ்து உருவாக்கியதுதான் சய(-) எட்டாவது கூர் தொகுப்பான 'எங்கும் ஒலிக்கிறது காற்று'. தந்தை ஓருநாள் கடேட்டான், எவ்வாறு ஆர்வம்மட்டுமே அவளுக்கு கணினிவகயைான அறிவதை் தந்தது என. 'விஜயகாந்த் கடசியிலயிருந்து வசதியிலல்லாத பொம்பிளயளுக்கு கம்ப்யூட்டர் வகுப்பு நடத்துகினம். நான் அதுக்குப்; போறனான்.' அந்தத் தூணிவிலதோன் 'லங்காபுரம்' நாவல் அச்சாக்கும் மூழுப் பொறுப்பயைும் அவளிடத்தில் கொடுத்தான் அவன். அழிந்த ராவண நகரான லங்காபுரத்தின் படமொன்றை கணினியிலே தடேி நாவலின் அட்டயையே வடிவமதை்தவள் அவள்தான். தந்தை ஓருநாள் இந்தியாவிலிருந்து ஆகவணே்டிய ஓரு வலேையைசை் சயெ்தும்டித்துத்தரக் கடேட்டபோது, இரண்டு மாதங்கள் பொறுக்கச் சொன்னாள். காரணம் கடேட்டபோதுதான் தந்தையானவனுக்கு்த் தரிந்தது, அவள் பி.ஏ. முதலாமாண்டுப் பரீ ட்சை எழுதவிருப்பது. எழுபதுகளின் பின்பகுதியில் பல்கலகை் கழகப் புகுமுக வகுப்பில் தறேிய அவளப்பன், ஏதோ காரணத்தால் பல்கலகை் கழகம் சலெ்ல மூடியாதுபோக, அவன் தனியார் அகடமி ஒன்றில் சரே்ந்துதான் பி,ஏ. முதலாமாண்டை மூடித்திருந்தான். அதற்கு மலேே அவனால் நகரவே

Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 06 October 2014 22:56 - Last Updated Monday, 06 October 2014 23:06

மாடியவில்லை. அவனதான மகள் இறந்தபோதான மாரழியில் வரவிராந்த பி.ஏ. இறாதியாண்டாத் தரேவாக்காக அவள் படித்தாக்கொண்டிராந்தாள். காலம் இவ்வளவான கொடுரமாக இராந்திராக்கக்கூடாதான.

அவளதான திடீ ர் மரணம் கடேட்டான நஞ்சாவடிக்கான் சரோகத்தோடான கனடாவிலிராந்தான தந்தை தமிழகம் சரேந்தபோதான ராமச்சந்திரா மராத்தாவமனையில் அவளதான சடலம் வகைகப்படடிராந்ததான. வரவணேடிய உறவினர்களாக்காக இறாதிக் கிரியகைள் நான்கான நாட்கள் கழித்தான ஞாயிற்றாக் கிழமை நடாத்த ஏற்பாடாகியிராந்ததான. சனிக்கிழமை இரவில் மொட்;டை மாடியில் தன் மனம் கனக்க தந்தை நின்றிராந்த வளேயைில் மாற்றத்தாச் சாடியில் வதைத்திராந்த ஓரான சடெி உறாத்தாவதாபோல் அவன் கண்ணில் பட்டதான. பொறாமை, கண்ணாறான என்பன ஓரான காடாம்பத்தைத் தாக்காமல் கிராமங்களிலே காணி எல்லையோரங்களில் அச்சடெி வளர்க்கப்படாவதாதான். அதன் பயெர் சதாரக் கள்ளி. மாந்திய தடவைை வந்திராந்தபோதான எந்த நம்பிக்கயைின் அடிப்படயைில் அதான வளர்க்கப்படடாக்கொண்டிராந்தாலாம், கிராம மக்களின் அந்த நம்பிக்கயைின் இன்னொரான பகாதியை அவன் தன் மகளாக்கான அறிவாறாத்தியிராந்தான். அதாவதான வளர்க்கப்படாம் சதாரக் கள்ளி அந்த வீ ட்டான மனிதர்களின் உயரத்தாக்கான மலே் எந்தக் காரணம்கொண்டாம் வளர விட்டாவிடக்கூடாதான. ஆயின் அதான அந்த வீ ட்டான மனிதர்களில் யாரயைேனாம் பலி வாங்கக்கூடாம் என்பதாதான் அந்த கள்ளி வளர்க்கான் சாபபட்சத்தாக்கான பின்பாறத்திலாள்ள அபரபட்சம். நிம்மி அந்தக் கள்ளிச் சடெியை வடெ்டியிராந்தாள். ஆனாலாம் ஏறாக்கான்மாறாகவே எல்லாம் நடந்தாவிட்டிராந்ததான. எண்ணியபோதான நஞ்சான பொராமி அழாதான் அந்த இராளாக்கான்ளாம் தனிமகைான்ளாமாய் நின்றிராந்தான. காலம் நியதிக்கான்படாததான என்பதான அவனாக்கான்ப் பாரிதலாயிற்றான. வளர்க்கப்படாம் சதாரக் கள்ளி ஆளாயரத்தாக்கான மலேே வளர்ந்தாலனென்ன, வடெ்டி கட்டயைாக விட்டிராந்தாலனென்ன நடப்பதான நடந்தே தீ ராகிறதான. காலம் கொடியதானதான என்பதான அங்கிராந்ததோன் மாளைவிடாகிறதான.

நிம்மியின் உடல் தகனத்தின் பின்னொராநாள் தன் மனக்கான்மாறல்களை வீ ட்டில் தங்கியிராந்த உறவினர்களோடான பகிர்ந்தாகொள்கயைில் அவளதான கணவர் பாலம்பிச் சொன்னார்: ‘போகாத கோயிலில்லை, பிடிக்காத விரதமில்லை. அவளாக்கான கடவாள் நம்பிக்கை ஜாஸ்தி. கடவாளெல்லாம் பொய்யாங்க. அதான உண்மையாயிராந்தா அவளாக்கான ஓரான சான்ஸாவதான காடாத்திராக்கலாம். ஓரயேொரான சான்ஸ். எத்தினபைரோக்கான ரண்டான மணான அட்டாக்கூட வந்திராக்கான,’ அவளதான தந்தை கூலாங்கினார். விக்கல்போல சில விம்மல்கள். பக்கத்தான வீ ட்டாப் பணெ், மகள் உடனிராக்க தான் வளர்த்த அந்தப் பஞ்சடெிகளின் மான்னால் மாற்றத்தில் அமர்ந்தான சிரித்தாப் பசேிக்கொண்டிராந்தவளாக்கான வந்த இதயத் தாக்கான மன்றே விநாடிகளில் அவளகை் கொண்டாபோயிராந்ததான. மரணம், அவளதான இறாக்கிய பிடியிலிராந்தான் தன்னை விடாவித்தாக்கொண்டான ஓடியிராக்கான். அவளதான கடவாள் நம்பிக்கயைினால்தான் தகனத்திலன்றான கடலிலே அஸ்தியகை் கரதை்த பின்னாம், ஓரான பகாதியை காசி சனெ்றான கங்கயைில் கரகை்க அனாப்பிய பிறகான, மீ தியை எடாத்தாச் சனெ்றான இராமஸே்வரம் கடலில் தானே கரதை்தான் அத் தந்தை. அவள் தன் தந்தயைாக இராந்தான இயங்கியவள். அதான அவளில்லாவிட்டால் அவள் தந்தயைான் இல்லயைனெ்றயோகான். வாழ்ந்தாவிடாவானோ தரியாதான, இப்பாேதகை்கான அவன் ஜீ விக்கமட்டான்

Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 06 October 2014 22:56 - Last Updated Monday, 06 October 2014 23:06

சயெ்துகொண்டிருக்கிறான். ‘ஐம்பத்தநை்தும் வருடங்களுக்கும் முன் உன் தந்தை இறந்தார். அப்பாேதும் இததை்தான் சொன்னாய். பதினநை்தும் ஆண்டுகளுக்கும் முன் உன் தாயின் இறப்பின்பாேதும் இவ்வண்ணமே நீ எண்ணியிருந்தாய். இன்றும் உன் மகளின் இறப்புக்கும் உன்னிடத்திலிருந்தும் வருவதும் அதே வார்த்தகைள்தான். இரண்டும் பரெுமரணங்களின் பின்னும் நீ வாழ்ந்திருந்தாயல்லவா?’ என நகுந்தும் கறி காலம் அவன் கண்ணதெிரிலே நகர்ந்தும் சனெ்றதும். ‘கர்த்தரால் மனிதவினத்தின் மலே் வீ சப்பட்ட சாபம்தான் மரணம் என்கிறதும் விவிலியம். அதை மட்டும் அறிந்த உன்னால் இடயைிட்டும் மனித ஜாதியின்மலோக வீ ழ்ந்த பலவாகிய சாபங்களின் மரண பலன்களை கருதக்கட முடியுமா?’ என தன்னுள் எண்ணியபடி காலத்தபை் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறான் அவள் தந்தை.

bdevakanthan@yahoo.com